BUTLLETÍ FAMÍLES JUNY 2025

WWW.ATENEUDIVERS.CAT

ATENEUDIVERS@ATENEUDIVERS.CAT

@ATENEUDIVERS

932.372.716

DM, DC I DJ DE 17H A 19:30H

SUMARI

EDITORIAL

NO, NO M'HE FUMAT RES

NÚVOLS

DIA INTERNACIONAL DEL TREBALL

FÀCIL?

L'ENVELLIMENT DE LES PERSONES AMB DISCAPACITAT INTEL·LECTUAL

LUCIO "ANARQUISTA, ATRACADOR, FALSIFICADOR...PERO SOBRE TODO ALBAÑIL"

EDITORIAL

FAMÍLIES QUE OBREN CAMINS

El passat **dissabte 17 de maig**, una comissió de famílies i una comissió d'acompanyants de l'Ateneu Divers vam compartir una experiència que, sense cap dubte, marcarà un abans i un després en la nostra trajectòria: **una visita a elBulli1846, seu del pensament creatiu de Ferran Adrià i del seu equip**, per conèixer de prop **la metodologia SAPIENS.**

No va ser una sortida qualsevol. No va ser un pla cultural. Era una trobada carregada de sentit, **una immersió col·lectiva per copsar l'essència d'un dels processos de coneixement i innovació més reconeguts del món.**

I per primera vegada en la història de l'Ateneu Divers, **una activitat cultural estava pensada exclusivament per a les famílies.** Sí, heu llegit bé: **una activitat pionera**, perquè també volem obrir camins nous amb vosaltres, les famílies, que sou part imprescindible del nostre batec.

Durant la visita vam tenir el **privilegi de comptar amb l'inestimable acompanyament de Lluís Garcia i Marc Cuspinera**, dues figures clau de l'univers elBulli1846, que ens van guiar amb generositat i passió durant tot el recorregut.

I quan pensàvem que la jornada ja no podia anar a més... va arribar **la gran sorpresa: l'aparició estel·lar de Ferran Adrià**, que ens va dedicar uns moments per saludar-nos.

L'objectiu d'aquesta sortida va ser clara: **inspirar, emocionar, sacsejar**.

Fer-vos partícips com **agents actius** del canvi que estem impulsant. Entendre junts que el repte que tenim entre mans —dignificar, innovar i fer créixer un model d'oci inclusiu real— és tan gran com apassionant.

I que per fer-lo possible, **cal sumar coneixement, actitud i mirada compartida.**

A elBulli1846, ens vam endinsar en un espai que parla de creativitat, de rigor, de preguntes que ho transformen tot.

I això és el que vam voler sembrar en cada persona assistent: **una llavor d'inspiració, de compromís renovat, d'orgull de formar part d'un projecte que no es conforma amb el que ja és.**

Perquè l'Ateneu Divers no és només una entitat.

És un espai viu. Un lloc on les idees creixen, les persones evolucionen i els vincles es tornen força.

Gràcies a tots els familiars i acompanyants que vau fer d'aquest 17 de maig una jornada inoblidable.

El futur que construïm comença així: **compartint experiències que ens fan créixer junts.**

La inspiració ja la tenim. Ara, fem-la realitat!

ESCRIT: LAURA GONZÁLEZ AGUILERA

No, no m'he fumat res

No és ciència-ficció. És l'Ateneu Divers pensant en futur.

No, no m'he fumat res... però potser una màquina ens pot ajudar a ser més humans (i més SAPIENS)

A l'Ateneu Divers fa temps que hem decidit pensar abans d'actuar.
Ens estem atrevint a revisar allò que fèiem, a fer-nos preguntes que abans no ens fèiem, i a imaginar camins que semblaven impossibles. Aquest procés té un nom: **metodologia SAPIENS.**

Una manera de treballar que ens convida a ordenar el coneixement, a entendre abans d'intervenir i a innovar amb sentit. I en aquest camí de preguntes grans, **ens hem trobat amb una aliada inesperada: la intel·ligència artificial**.

Sí, aquella cosa que escriu textos, genera imatges, fa resums i sembla que ho sap tot.
I sí, també fa respecte.
Però **no, no m'he fumat res.**
El que passa és que **potser la IA no és el final del món...** sinó una eina per entendre'l millor i **cuidar-lo més.**

Podria ajudar-nos a crear activitats d'oci més personalitzades, adaptades als interessos i capacitats de cada persona.
Podria transformar textos llargs en materials accessibles en lectura fàcil.
Podria sistematitzar el coneixement que generem a diari i que sovint es perd entre carpetes i converses.

I també, **potser ens ajudaria a estalviar temps de gestió,** per dedicar més energia a allò que realment importa: **les persones.**

Però **no tot són flors i algoritmes.**
També sabem que la IA **genera un impacte mediambiental real:**
Els servidors que alimenten aquests sistemes consumeixen grans quantitats d'energia.

L'entrenament de models pot ser altament contaminant si no es fa amb criteris sostenibles.

Per això, **no volem fer servir la IA perquè toca... sinó perquè aporta.**
Perquè **ens ajudi a millorar la vida de les persones, però també sigui coherent amb els valors ambientals i socials que defensem.**

Podria ajudar-nos a crear activitats d'oci I no oblidem el més important:
La veu de les persones amb discapacitat intel·lectual ha d'estar al centre.

Perquè cap avenç tecnològic té sentit si no serveix per amplificar drets, fer més accessible la participació i garantir que **tothom pugui pensar, decidir i construir futur.**

No volem una Intel·ligència Artificial que parli en lloc de, sinó una Intel·ligència Artificial que **ajudi a parlar amb.**
Una eina que reforci el vincle humà, no que el substitueixi.

Una mà amiga, sí. **Però sempre al servei del cor i del cervell.**

La metodologia SAPIENS ens diu que tot comença amb una bona pregunta.
Doncs aquí va la nostra:

I si la innovació social del futur passa per connectar la saviesa humana amb el potencial de la tecnologia, sense perdre mai el sentit ètic, inclusiu i sostenible?

No, no m'he fumat res.
Però potser sí que **ens estem preparant per fer l'oci inclusiu més intel·ligent, més just i més transformador que mai.**

I si això no és futur… que vingui Ferran Adrià i ens ho desmenteixi. 😊

ESCRIT: LAURA GONZÁLEZ AGUILERA

NÚVOLS

Necessiten el vent per anar de banda a banda. Llisquen per sobre de nosaltres anant d'est a oest, de nord a sud, sense presses però també sense pauses.

Els més temeraris són els de color gris tirant a negre,plens d'aigua que deixeran caure en el moment adequat per a alguns i en el moment més inoportú per a altres.

Quan els mires els acabes

estiman.

Tirat de panxa enlaire, imagino les seves formes i pels meus ulls apareixen tota mena d'animals, persones, mapes, objectes etc.

Des de sempre els he admirat fins i tot si van perduts i sols.

No m'importa els seus noms cientifics, sóc ferventment admirador de tots ells.

D'aquelles cabelleres desfermades, d'aquells pentinats tan ben fets, d'aquelles muntanyes de cotó immensament poblades… e innocentment blanques…molt molt blanques.

El meu gran desig només el podré complir quan ja no sigui viu, llavors estaré a on vull estar i sense cap pressa me n'agafaré un de ben ple i molt molt blanc m'asseuré ,nu, i viatjaré…

ESCRIT:JOSEP BATLLORI (JBC)

DIA INTERNACIONAL DEL TREBALL

El passat 1 de maig, es va celebrar el Dia Internacional del Treball, una data històrica que recorda la importància del dret al treball com a eina fonamental d'inclusió social i desenvolupament personal.

Moltes persones amb discapacitat intel·lectual, veuen especialment vulnerat aquest dret. La realitat és contundent: només 1 de cada 5 persones amb discapacitat intel·lectual té feina.

Aquesta tendència i bretxa laboral és inadmissible, especialment si la comparem amb les xifres d'ocupació de la població sense discapacitat i en un context de millora del indicadors del mercat de treball per la resta de la població.

És una mostra clara que, com a país, encara tenim molta feina a fer per garantir la igualtat d'oportunitats.

Davant això cal seguir reclamant a l'administració pública que es tingui més en compte l'especificitat de persones amb discapacitat intel·lectual a l'hora de dissenyar polítiques d'ocupació, i cal que és urgent incrementar els suports i les oportunitats laborals.

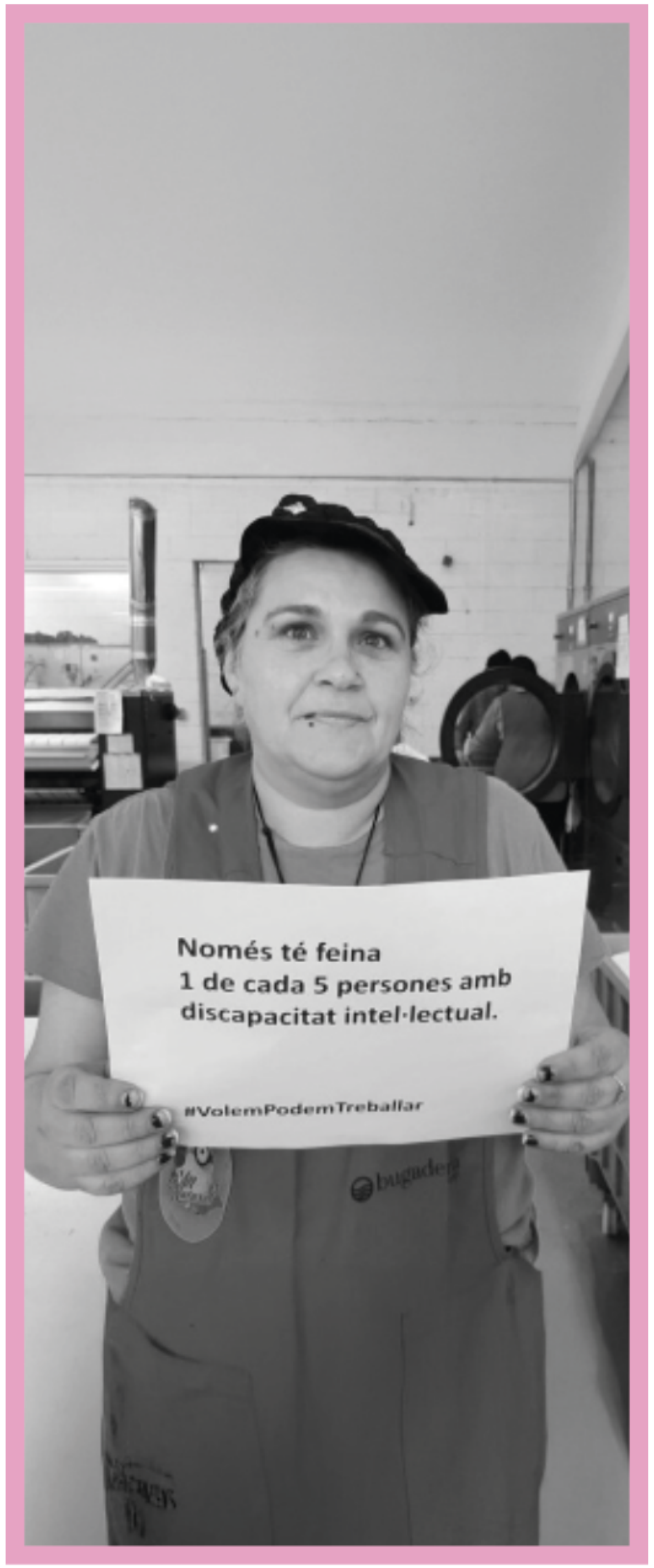

ESCRIT: CARME LÓPEZ VIGO

ESCRIT: ESTHER CENTELLES

FÀCIL?

"Fàcil" és una minisèrie espanyola de Movistar+ que té cinc capítols d'uns 25 minuts cadascun i és l'adaptació de la novel·la "Lectura fàcil" de Cristina (García) Morales (Premi Herralde de novel·la del 2018). L'autora, nascuda a Granada (1985), resideix a Barcelona on es va traslladar fa uns anys per motius laborals. En principi, va estar d'acord en l'adaptació de la seva novel·la però després es va desvincular del projecte perquè va considerar que traïa el seu discurs molt més punyent, molt més radical, molt més crític.

A "Fàcil", quatre noies amb diversitat funcional, amb relacions de parentiu, viuen en un pis tutelat del barri de la Barceloneta i intenten adaptar-se a les normes que se'ls imposen per seguir-hi vivint i no haver de tornar a un altre tipus d'institució més opressiva. Se'n sortiran? Els resultarà "fàcil"?

Les quatre protagonistes són: la Nati (Anna Castillo), que té una discapacitat sobrevinguda a causa d'un accident i li costa acceptar-se i relacionar-se; i la seva germana, la Patri (Anna Marchessi), que té paràlisi cerebral, i és l'única que treballa tot i que no té idea del valor dels diners, està enamorada d'un noi, l'Enric, els pares del qual els separen sense contemplacions. Les seves cosines són: la Marga (Natalia de Molina) que té un desig sexual que no controla i que ja ha tingut dos avortaments i constants infeccions fins que li proposen una esterilització que no vol; i l'Àngels (Coria Castillo) que és la víctima propiciatòria d'una tieta prostituta que la fa caure en la ludopatia per aprofitar-se'n econòmicament. L'actuació de totes les actrius és molt eficient però, excepte Anna Marchessi, cap d'elles té una discapacitat. Seria millor, més creïble o, fins i tot, més just que es donés l'oportunitat a aquest col·lectiu d' "interpretar-se"?

Tot i que la sèrie manté el drama a ratlla amb alguns tocs de comèdia o, fins i tot, d'humor, no us espereu un discurs complaent, ben al contrari: no ens estalvia les dificultats que pot tenir aquest col·lectiu ni la crueltat amb què el tracta la societat. De totes maneres, penso que val la pena veure-la perquè ens interpel·la de ben a prop i és una de les poques sèries a l'abast que tracten el tema de la discapacitat. Òbviament, no us espereu un conte de fades com el de la sèrie italiana "Todos somos perfectos" (us en vaig parlar a la revista de gener d'enguany) ni un caramelet com la pel·lícula espanyola "Campeones". Veure-la o no veure-la? La decisió és vostra!

L'ENVELLIMENT DE LES PERSONES AMB DISCAPACITAT INTEL·LECTUAL

Dincat ha fet una guia informativa, amb lectura fàcil, que parla sobre l'envelliment de les persones amb discapacitat intel·lectual i els recursos als quals podem accedir.

Els objectius d'aquesta guia són:

- Donar-te informació sobre l'envelliment.
Informar-te sobre què és l'envelliment prematur.

- Aconsellar-te sobre com pots envellir de manera activa.

- Explicar-te els recursos, els serveis i les prestacions disponibles.

- Informar-te sobre les pensions de jubilació anticipada

Ens explica de manera planera i fàcil moltes de les preocupacions que tenim les famílies, a més a més d'explicar els conceptes d'envelliment, els canvis que comporta i la importància de tenir els suports i l'acompanyament per afrontar aquests canvis.

Ens parla de l'autonomia personal, del grau de dependència, dels recursos de serveis socials i dels seus preus, les pensions de jubilació..... Una bona guia de capçalera que ens ajudarà a aclarir molts temes.

Podeu trobar la guia a l'espai de documents de Dincat
https://www.dincat.cat/documents

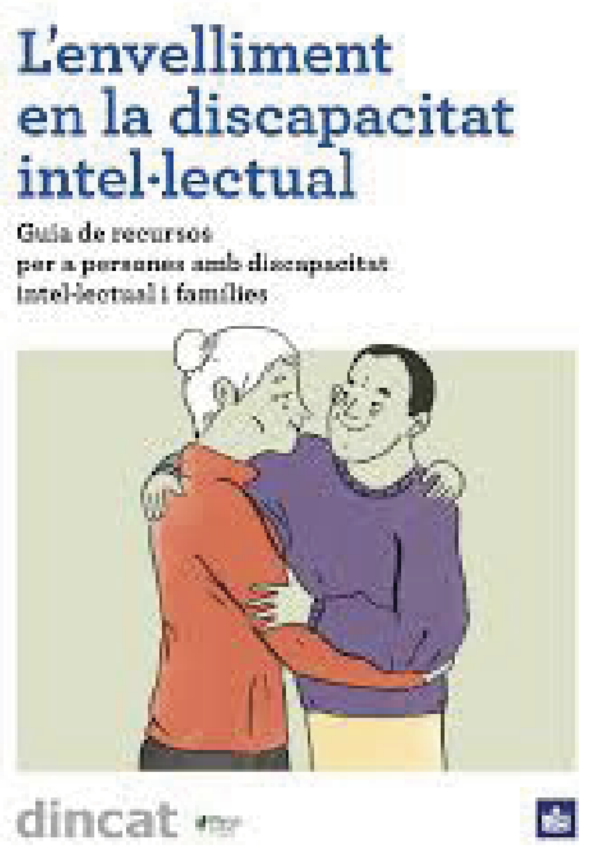

ESCRIT: MAITE RUIZ

LUCIO "ANARQUISTA, ATRACADOR, FALSIFICADOR...PERO SOBRE TODO ALBAÑIL"

Lucio és un documental del 2007 dirigit per Aitor Arregi i José Mari Goenaga, que retrata la vida fascinant de Lucio Urtubia, un paleta navarrès que va esdevenir una figura clau de l'anarquisme internacional.

Un paleta contra el sistema

Lucio Urtubia, nascut a Cascante (Navarra), va emigrar a París, on va combinar la seva feina com a paleta amb una intensa activitat militant. Va participar en accions de suport a moviments revolucionaris i va col·laborar amb figures com Che Guevara. Una de les seves gestes més notòries va ser la falsificació massiva de xecs de viatge del Citibank, amb els quals va obtenir milions de dòlars destinats a finançar causes anarquistes arreu del món.

Una narració vibrant i compromesa

El documental utilitza un estil clàssic per narrar una història extraordinària, combinant entrevistes, imatges d'arxiu i una estructura pròpia d'un thriller. La pel·lícula destaca per la seva capacitat de presentar l'anarquisme com una filosofia política seriosa, evitant caure en la propaganda.

Reconeixement i impacte

"Lucio" va ser nominada al Premi Goya al millor documental, reconeixent la seva qualitat cinematogràfica i la importància de la figura retratada. La crítica ha elogiat la pel·lícula per la seva capacitat de capturar l'essència d'un personatge que, des de la seva humilitat, va desafiar els poders establerts amb intel·ligència i determinació.

"Lucio" no és només la biografia d'un anarquista; és una reflexió sobre la coherència, la lluita per la justícia i la capacitat d'una sola persona per desafiar un sistema sencer. Una història que continua inspirant i que mereix ser coneguda.

ESCRIT: MARKOX

ATENEU DIVERS .CAT

Juny 2025

@ateneudivers